

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl soudcem Mgr. Kamilem Tojnerem v právní věci

žalobce: **A. C.**,
hlášen na adrese,
zastoupen zmocněncem Mgr. J. P.,
bytem,

proti
žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**,
sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/20137-421/1,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 2. 2018, č. j. MPSV-2018/20137-421/1, **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Úřadu práce České republiky – krajské pobočky pro hlavní město Prahu ze dne 15. 12. 2017, č. j. ABE 7859/2017-04/01, vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu odmítnutí nástupu do zaměstnání bez vážného důvodu dle § 30 odst. 2 písm. a) zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti.
2. Žalobce uvádí, že rozhodnutí považuje za nezákonné, aplikovaný důvod k vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání je neopodstatněný a neodpovídá skutkovému stavu. Dne 13. 11. 2017 bylo s žalobcem zahájeno řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu, že údajně odmítl nabízené pracovní místo bez vážného důvodu. Jednalo se o odmítnutí zaměstnání v pekárně převážně na noční směny s prací ve stoje, aniž by měl žalobce kde bydlet, a v situaci, kdy má zdravotní problémy. Následně bylo vydáno rozhodnutí o vyřazení žalobce z evidence uchazečů o zaměstnání. Důvodem byla absence vážného důvodu k (údajnému) odmítnutí práce ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Dle žalobce za vážný důvod zřejmě ÚP nepovažuje zdravotní důvody dle § 5 písm. c) bod. 6, ani důvody hodné zvláštního zřetele dle bodu 7, v situaci, kdy se žalobce nemá kde vyspat a umýt, což je základním předpokladem reálnosti, resp. možnosti, výkonu jakéhokoli zaměstnání.
3. Žalobce považuje rozhodnutí správního orgánu I. stupně za nepřezkoumatelné. ÚP vůbec nereagoval na námitky odkazující na zdravotní stav žalobce, na onemocnění tzv. růží, které je nakažlivým infekčním onemocněním, na odpírání přístupu k dokumentům a spisovému materiálu atd. Správní řád v § 68 odst. 3 ukládá správnímu orgánu povinnost uvést podklady pro vydání rozhodnutí, které však v daném případě chybí, a rovněž mu ukládá uvést, jak se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků. V daném případě navíc žalovaný věc fakticky aťrahoval na sebe, jako by sám rozhodl v prvním stupni, a poprvé se plně vypořádal s návrhy a námitkami účastníka, ovšem již bez možnosti odvolat se. Namísto toho měl žalovaný dle žalobce rozhodnutí zrušit pro nepřezkoumatelnost.
4. Žalovaný se v rozhodnutí zaměřil na skutečnosti svědčící v neprospěch žalobce, které zároveň zveličuje. Jde např. o doslovný výklad pojmu „doma“ u zmínky o nedoneseném dokladu, jímž se žalovaný snaží dovodit účelové výmluvy na straně žalobce, aby dovodil, že „maří součinnost“. Ač jde o slovní obrat širšího významu. U osob bez domova je notoricky časté, že ztrácejí různé věci, ať už z důvodu okradení nebo pro omezené možnosti uchovávání většího množství věcí při sobě. Žalovaný si zakládá na tom, co žalobce podepsal či nepodepsal, odhlíží však od prokázaného skutkového stavu a od objektivní reality.
5. Vadné je dále hodnocení, že žalobce práci „odmítl“, a to dokonce „bez vážného důvodu“. Upozornění, že dotyčný danou práci nezvládne, nelze považovat za odmítnutí. V případě žalobce šlo o zdravotní překážky (zkrácenou nohu, skoliózu a dlouholeté bolesti páteře), lékař doporučil vyloučení práce vyžadující delší stání a zvedání těžkých břemen, což je typickou náplní práce v pekárně. Nabídka práce v pekárně se tak jeví jako doporučení záměrně nemožného plnění, za účelem, aby mohl žalobce být vyřazen z evidence uchazečů o zaměstnání. Pokud žalovaný argumentuje tím, že žalobce nedoložil lékařský posudek, ale toliko zprávu lékaře, je žalobce názoru, že si měl správní orgán zajistit stanovisko posudkového lékaře sám, a to tím spíše, když přístup žalobce k veřejným službám. K žalobci bylo naopak přistupováno nevhodně, nebylo mu doposud doručeno rozhodnutí s vyznačenou právní mocí apod.
6. Správní orgán nedostal své povinnosti vyplývající z § 3 správního řádu a dále z § 50 odst. 3 správního řádu, neopatřil všechny potřebné podklady. I kdyby nebylo možno podržet doloženou lékařskou zprávu pod „lékařský posudek“ dle § 30 odst. 1 písm. c) zákona o zaměstnanosti, lze zdravotní stav žalobce podržet pod důvody hodné zvláštního zřetele.

7. Ustanovení § 30 odst. 2 písm. a) zákona o zaměstnanosti hovoří o nabídce vhodného zaměstnání. Pokud tedy lékař zaměstnání takového druhu rozhodně nedoporučuje, a současně i ustanovení § 20 písm. d) zákona o zaměstnanosti hovoří o zdravotní způsobilosti uchazeče, nelze hovořit o odmítnutí nastoupení do vhodného zaměstnání. Je otázkou, jak bylo dospěno k závěru, že jde o vhodné zaměstnání.
8. Po člověku bez domova nelze dost dobře vůbec požadovat pravidelnou docházku do zaměstnání, do doby, než nalezne nějakou střechu nad hlavou. Moderní trendy sociální práce vycházejí z předpokladu, že důstojné bydlení je *conditio sine qua non* toho, aby kdokoliv mohl začít na sobě pracovat apod. I v tomto ohledu je přístup správních orgánů nefunkční a formalistický, a naopak dotazy žalobce po ubytování se nejeví nesmyslně. Pokud by byl zaujat efektivní a komplexní přístup, musela s nabídkou jít ruku v ruce i sociální práce a snaha společnosti/státu nejdříve zajistit každému bydlení. Tak tomu však není. Žalobce také má v důsledku napadení Městskou policií problémy s ramenem a nervy na ruku, zprávy dokládají i infekční onemocnění zpochybňované správním orgánem.
9. Dalším důvodem vyřazení z evidence mělo být údajné maření součinnosti, a to na základě jedné události, kdy žadatel nepřinesl na ÚP požadovaný papír. Z této skutečnosti činí správní orgán skutkově nepodložené závěry. Tento důvod není uveden ve výroku rozhodnutí, proto jím nelze argumentovat.
10. V neprospěch žalobce je dále vykládáno, zda mu byla nabízena denní či noční práce. Není důvod se přiklánět k údajné verzi zaměstnavatele, který není o nic věrohodnější než žadatelova. Při kontaktu se zaměstnavatelem byla skutečně řeč o noční práci.
11. Vadná je dle žaloby argumentace, že zdravotním stavem začal žalobce argumentovat až po zahájení řízení. Jednak byly správnímu orgánu alespoň některé údaje ke zdravotnímu stavu žalobce známy, a jednak výkon procesních práv nelze žadateli přičítat k tíži. Žadatel je poučen o svých právech, včetně práva navrhnout důkazy, a posléze je mu výkon těchto práv vytknut. Správní orgán byl též informován, že žalobce v současnosti nemá přístup k žádnému lékaři, o zjištění zdravotního stavu žalobce však neusiloval.
12. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Žalovaný ke skutkovému stavu uvedl, že žalobce byl na základě své žádosti zařazen do evidence uchazečů o zaměstnání, přičemž byl poučen o svých právech a povinnostech. V žádosti žalobce k omezením uvedl – ne ve výškách, chladu, dešti, vlhku, s ropnými a čistícími prostředky. Z předchozí evidence byly založeny dvě lékařské zprávy potvrzující problémy žalobce od mládí – nestejná délka končetin, skolióza, bolesti páteře, druhá zpráva obsahuje doporučení vyloučit zátěž vyžadující delší stání, zvedání břemen a pobyt ve vlhku či chladu. Žalobci byla předána doporučenka do zaměstnání Pekařna Kabát s. r. o. na pozici pracovník cukrářské výroby, na které bylo uvedeno, že jde i o noční provoz. Žalobce se na pohovor dostavil, avšak následně při návštěvě ÚP doporučenku neměl s tím, že uvedl, že ji zapomněl nebo ztratil. Současně bylo zjištěno, že je osobou bez přístřeší. Následně žalobce dodal doporučenku, dle které práci odmítl s tím, že ji nezvládne. Žalobce potvrdil podpisem záznam, dle kterého nabízené místo odmítl. S žalobcem proto následně bylo zahájeno řízení o vyřazení z evidence uchazečů o zaměstnání pro odmítnutí práce bez vážného důvodu. Na doporučenku bylo připsáno, že jde o práci na denní směny. Žalobce k doporučení uvedl, že práci neodmítl, a dále se vyjádřil. Následně žalobce zaslal správnímu orgánu vyjádření, kde mj. uvedl, že úředníci informovali o své sociální situaci, vyřazením z evidence by přišel o dávky pomoci v hmotné nouzi a hrazené zdravotní pojištění. Práce u zaměstnavatele měla být z 80% v noci, přičemž na ubytovnu by se žalobce možná dostal po zkušební době. Se zaměstnavatelem se měl dohodnout, že práce pro něj není vhodná, neboť vynaložené prostředky by se nevyplatily. Nově namítl zdravotní důvody. Nikdy také ještě nevykonával manuální práci. Svou situaci se žalobce snaží řešit, poskytuje plnou součinnost. Žalobce též sdělil, že jej „vyhodil“ lékař, přičemž má infekční onemocnění a nemá přístup ke své zdravotní kartě. Požádal o lékaře za účelem doložení jeho

zdravotního stavu. V rozhodnutí ÚP k námitce nedostatečné zručnosti žalobce poukázal správní orgán na institut zkušební doby. Žalobce neuvedl žádný vážný důvod ve smyslu § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti. Následně podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím.

13. K námitce nepřezkoumatelnosti žalovaný uvedl, že prvostupňové rozhodnutí bylo zcela adekvátně odůvodněno. Žalovaný odůvodnění správního orgánu následně doplnil. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně se sice nevyjadřuje explicitně ke všem námitkám, ale spis obsahuje podklady, ze kterých je zřejmé, jak správní orgán ke svým závěrům dospěl. Žalovaný se neztotožnil rovněž s tím, že by rozhodnutí bylo postaveno na nedostatečných podkladech. Žalobce byl řádně poučen včetně poučení o způsobu dokazování jeho zdravotních omezení. O léčbě v nemocnici žalobce správní orgán vůbec neinformoval, přičemž žalovaný má za to, že nikoli každá skutečnost týkající se zdravotního stavu žalobce, je v souvislosti s rozhodnutím o vyřazení z evidence, tedy správní orgán správně postupoval tak, že vydal rozhodnutí, přičemž nebyl povinen od žalobce žádat bez dalšího další důkazy. Žalobce se navíc k podkladům písemně vyjádřil.
14. Ohledně věcných námitok žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí. Dále žalovaný uvedl, že k žalobci bylo dle něj třeba přistupovat tak, že v evidenci uchazečů o zaměstnání se nacházel s výjimkou jednoho měsíce více než 11 let. Ohledně tvrzení žalobce, že práci údajně neodmítl, ale pouze uváděl, že by ji nezvládl, žalovaný odkázal na obsah správního spisu, konkrétně toto plyne z doporučenky potvrzené též zaměstnavatelem, dále na záznam o výsledku výběrového řízení a záznam z jednání na úřadu ze dne 15. 11. 2017, který žalobce podepsal. Navíc žalobce začal namítat, že práci neodmítl, až od 27. 11. 2017, kdy s ním již bylo zahájeno správní řízení, a tedy věděl, že mu hrozí vyřazení. Skutečnost, kdy se žalobce dostavil na úřad bez doporučenky, lze dle žalovaného vykládat mj. jako jeho snahu zamlčet záznam jednání se zaměstnavatelem. K námitce, kdy mělo být žalobci vytýkáno maření součinnosti, žalovaný uvedl, že pokud by nebylo prokázáno, že žalobce práci odmítl, pak by jeho tvrzení o tom, že by práci nezvládl, bylo možné vykládat jako maření součinnosti. Tak tomu však nebylo, neboť ze strany žalobce byla práce explicitně odmítnuta. Ohledně námitky, že byly zohledněny pouze skutečnosti v neprospěch žalobce, který byl nucen podepisovat celou řadu dokumentů, žalovaný uvedl, že právě existence skutečností v neprospěch žalobce vedla k jeho vyřazení z evidence.
15. K námitkám ohledně zdravotní nezpůsobilosti žalovaný uvedl, že žalobce zaměstnavateli sdělil, že práci nezvládne, protože není manuálně zručný, nikoli ze zdravotních důvodů. Sama skutečnost, že žalobce údajně není zručný, není důvodem pro odmítnutí, nelze též akceptovat odůvodnění žalobce, že se měl se zaměstnavatelem dohodnout, že pro něj práce není vhodná. Námitky ohledně zdravotní nezpůsobilosti žalobce vznesl až v době, kdy mu bylo známo zahájení řízení o vyřazení. ÚP se zdravotním stavem žalobce zabýval, neboť součástí předchozí evidence žalobce byly uvedené lékařské zprávy pojednávající o potížích žalobce od mládí a následných doporučeních. Nebylo prokázáno, že by práce v cukrářské výrobě vyžadovala práci s některým z žalobcem uvedených omezení, která sdělil v žádosti. Žalobce žádné další doklady ohledně zdravotního stavu neposkytl a správní orgán neměl důvod považovat jeho zdravotní obtíže za překážku. Zdravotní nezpůsobilost by musela být prokázána lékařským posudkem, o čemž byl žalobce poučen. Nebyly doloženy ani uváděné psychické problémy ani onemocnění erysipel. Správní orgán neignoroval ani žádost žalobce o lékařské posouzení, nicméně k němu nepřistoupil, protože na základě dostupných zpráv neměl pochybnost o vhodnosti zaměstnání. Jelikož jsou zdravotní důvody stanoveny jako samostatná překážka, nelze je již podřadit pod jinou kategorii dle zákona o zaměstnanosti (např. důvody hodné zvláštního zřetele).
16. K námitce, že nebyl brán zřetel na zákaz pobytu žalobce v Naději, kdy současně žalobce uváděl, že nemá přístup k lékaři, žalovaný uvedl, že není kompetentní k řešení vztahů žalobce s dalšími subjekty. Taktéž k údajnému konfliktu s policií žalobce nedodal žádné bližší informace. Lékařské zprávy pojednávající o pobytu žalobce v nemocnici doložil až v žalobě, žalovanému byla dodána

toliko jedna z těchto zpráv, přičemž navíc ani její závěr nesvědčí o tom, že by žalobce nemohl vykonávat práci v cukrářské výrobě. Žalovaný také uvedl, že i kdyby žalobce do předmětného zaměstnání nastoupil, absolvoval by při nástupu vstupní prohlídku, která by případně odhalila možné zdravotní překážky výkonu práce. Dále žalovaný neshledal opodstatněnou ani námitku žalobce, že mělo být nejdříve řešeno jeho bydlení. K tomu uvedl, že pokud žalobce nebyl ve skutečnosti schopen výkonu práce, byla by jeho evidence neoprávněná, neboť evidence slouží toliko osobám, které mají skutečně zájem o práci. Pokud chtěl žalobce prvně řešit svou sociální situaci, bylo na místě, aby se obracel na příslušná místa, neboť úřad práce k takovému účelu není určen. Svou sociální situaci mohl žalobce vyřešit nástupem do zaměstnání, nelze naopak nepřistoupit k vyřazení uchazeče. K námitkám ohledně toho, že měl žalobce uvádět jako důvod znemožňující výkon zaměstnání též noční směny, žalovaný konstatoval, že tuto námitku žalobce stejně jako námitku ohledně zdravotních důvodů přidal až tehdy, kdy mu bylo již známo, že jím tvrzená skutečnost, že práci nezvládne, nebyla shledána důvodnou. Navíc bylo ověřeno, že jde pouze o denní provoz, s čímž byl žalobce prokazatelně seznámen. Žalobci nebylo v průběhu řízení jakkoli bráněno, aby se ke všemu vyjádřil.

17. Městský soud v Praze přezkoumal dle § 75 s. ř. s. napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení v mezích uplatněných žalobních bodů a vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Po zhodnocení uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba byla podána důvodně.
18. Úvodem soud definuje východiska posouzení dané věci, která je v určitém ohledu hraniční, kdy oba účastníci zastávají izolované postoje bez přihlédnutí k celku. Lze přisvědčit žalované, že účelem evidence žalobce v evidenci uchazečů o zaměstnání nebylo vyřešit jeho potřebu bydlení, na druhou stranu je žalovaná součástí sociálního státního systému a nelze ignorovat, že účelem evidence žalobce nebylo nárokovat dávky podpory v nezaměstnanosti, ale pouze se udržet v systému zdravotní péče z důvodu hrazení zdravotního pojištění za žalobce státem. Přestože se evidence uchazečů o zaměstnání netýká zdravotní péče, důsledky vyřazení z evidence jsou natolik intenzivní, že je judikatura jednoznačně akceptuje a klade na žalovanou vyšší požadavky na zachování proporcionality mezi mírou porušení povinnosti a tvrdostí sankce tak, aby byly vždy citlivě zváženy okolnosti daného případu. Jakkoli je zjevné, že žalobce nehodlá pracovat, tedy ani si hledat práci, aniž by mu v tom bránil jeho zdravotní stav, jde o osobu bez přístřeší, což nelze ignorovat při posouzení možností vykonávat úřadem nabízenou práci nebo poskytovat aktivní součinnost spočívající předložení lékařské dokumentace. Takové osobě lze nabídnout práci v noci jen za specifických podmínek. Shodně lze pochybovat o vhodnosti osoby bez přístřeší pracovat v potravinářství, viz. zdravotní průkaz dle § 19 zákona č. 258/2000 Sb. V posuzované věci došlo k souběhu mnoha okolností, v jejichž stínu neobstál ani jeden z účastníků soudního řízení. „Nekorektní“ pracovník zaměstnavatele, který nehodlal akceptovat „hru na hledání zaměstnání“ a uvedl úplné údaje poskytnuté uchazeči o zaměstnání (např. bezelstné prohlášení jiného uchazeče o jiném nelegálním zaměstnání apod.) a žalobce, který ve stejném modus operandi hodlal pokračovat, přestože by měl obtíže naplnit hygienické předpoklady pro výkon zaměstnání. Soud tímto nehodlá žalobce dehonestovat, ale vychází z omezených možností dodržování hygieny osoby bez přístřeší, zejména osoby, která je vykazána z Naděje pro holdování alkoholu, nehledě k tvrzenému infekčnímu onemocnění růže. Pokud žalovaný tolik akcentuje absenci snahy žalobce pracovat, pomíjí otázku, nakolik byla žalobci nabídnuta relevantní nabídka práce. Soud má za to, že účastníci shodně naplnili své povinnosti pouze formálně.
19. Dle § 5 písm. c) zákona o zaměstnanosti se pro účely tohoto zákona rozumí *vážnými důvody* důvody spočívající v 1. nezbytné osobní péči o dítě ve věku do 4 let, 2. nezbytné osobní péči o fyzickou osobu, která se podle zvláštního právního předpisu považuje za osobu závislou na pomoci jiné fyzické osoby ve stupni II (středně těžká závislost), ve stupni III (těžká závislost) nebo ve stupni IV (úplná závislost), pokud s uchazečem o zaměstnání trvale žije a společně ubírají náklady na své potřeby; tyto podmínky se nevylučují, jde-li o osobu, která se pro účely důchodového pojištění považuje za osobu blízkou, 3. docházce dítěte do předškolního zařízení a

povinné školní docházce dítěte, 4. místě výkonu nebo povaze zaměstnání druhého manžela nebo registrovaného partnera, 5. okamžitým zrušení pracovního poměru zaměstnancem podle § 56 zákoníku práce, 6. zdravotních důvodech, které podle lékařského posudku brání vykonávat zaměstnání nebo plnit povinnost součinnosti s Úřadem práce - krajskou pobočkou Úřadu práce a pobočkou Úřadu práce pro hlavní město Prahu (dále jen „krajská pobočka Úřadu práce“) při zprostředkování zaměstnání, nebo 7. jiných vážných osobních důvodech, například etických, mravních či náboženských, nebo důvodech hodných zvláštního zřetele.

20. Dle § 20 odst. 1 zákona o zaměstnanosti *fyzická osoba má právo na zprostředkování vhodného zaměstnání. Vhodným zaměstnáním, pokud tento zákon nestanoví jinak, je zaměstnání a) které zakládá povinnost odvádět pojistné na důchodové pojištění a příspěvek na státní politiku zaměstnanosti, b) jehož délka pracovní doby činí nejméně 80 % stanovené týdenní pracovní doby, c) které je sjednáno na dobu neurčitou, nebo na dobu určitou delší než 3 měsíce a d) které odpovídá zdravotní způsobilosti fyzické osoby a pokud možno její kvalifikaci, schopnostem, dosavadní délce doby zaměstnání, možnosti ubytování a dopravní dosažitelnosti zaměstnání.*
21. Dle § 20 odst. 2 zákona o zaměstnanosti *pro uchazeče o zaměstnání, který je veden v evidenci uchazečů o zaměstnání po dobu delší než 1 rok, je vhodným zaměstnáním i takové zaměstnání, které a) splňuje podmínky stanovené v odstavci 1 písm. a), b) a d), nebo b) splňuje podmínky stanovené v odstavci 1 písm. a), c) a d) a délka jeho pracovní doby činí nejméně 50 % stanovené týdenní pracovní doby.*
22. Dle § 30 odst. 2 písm. a) zákona o zaměstnanosti *uchazeče o zaměstnání krajská pobočka Úřadu práce z evidence uchazečů o zaměstnání rozhodnutím vyřadí, jestliže bez vážného důvodu odmítne nastoupit do vhodného zaměstnání (§ 20).*
23. Žalobce dne 31. 10. 2016 podal žádost o zprostředkování zaměstnání. V žádosti mj. uvedl, že nemá žádný požadavek ohledně směnnosti, zaškrtl kolonku „ubytování“. Uvedl, že má zdravotní omezení, která jej limitují ve výkonu práce ve výškách, chladu, dešti, vlhku a s ropnými a čistícími prostředky. Jiná omezení neuvedl. Žalobci byla úřadem práce doporučena pracovní pozice pracovníka v cukrářské výrobě.
24. Důvodem vyřazení žalobce z evidence uchazečů zaměstnání bylo, že dle správního orgánu I. stupně žalobce bez vážného důvodu odmítl vhodnou pracovní pozici. Součástí spisu je doporučenka na pracovní pozici pracovník cukrářské výroby u zaměstnavatele Pekárna Kabát s oznámením, že žalobce práci odmítl z důvodu, že by práci nezvládl. Shodně uvádí záznam o pohovorech jednotlivých uchazečů u Pekárny Kabát ze dne 13. 11. 2017, kde je u žalobce uvedeno, že pozici odmítl z důvodu, že by ji nezvládl pro nedostatečnou manuální zručnost. Na shodné listině je v části žalobce dopsaná poznámka pracovníka zaměstnavatele – „*vyjádření souhlasu*“; a dále poznámka žalobce ze dne 27. 11. 2017 – *byl jsem seznámen a četl jsem. Neodmítl jsem.* Soud považuje údaj o odmítnutí nabízené práce za věrohodný, je však nutné posoudit, zda odmítl bez vážného důvodu (§ 30 odst. 2 písm. a) zákona o zaměstnanosti).
25. Shodně se žalovaným má soud za to, že nedostatečná manuální zručnost není vážným důvodem pro odmítnutí vhodného zaměstnání. Rovněž soud souhlasí s žalovaným i v tom, že pro řešení věci nejsou relevantní vztahy žalobce s dalšími subjekty, ať jsou tyto vztahy jakékoli (policie, Naděje). Domnívá-li se žalobce, že mu není ze strany nejrůznějších stran poskytována adekvátní pomoc, pak tvrzené obtíže zjevně mají příčinu v jeho chování a hlavně nejsou důvodem bránícím žalobci ve výkonu zaměstnání.
26. Dle doporučenky na pracovní pozici v cukrářské výrobě se mělo jednat o noční směny, což tvrdí i žalobce. Součástí spisu je doporučenka ze dne 13. 11. 2017s razítkem Pekárny Kabát, kdy na rubu doporučenky je pekárnou uvedeno, že se jedná pouze o denní směny. Tato doporučenka byla úřadu předložena žalobcem dne 27. 11. 2017. Soud nemá pochybnosti o tom, že žalobci nabízená pracovní pozice se týkala výhradně práce přes den. Není důvodu zpochybňovat údaje zaměstnavatele, jehož zájem je získat zaměstnance a je bez vazby na výsledek řízení o případném vyřazení z evidence uchazeče o zaměstnání. Naopak je to žalobce, kdo má zájem na řízení o

vyloučení z evidence. Pokud však žalobce mařil předložení doporučenky, není zřejmé, proč úmysl nedokonal jednoduchým způsobem a to předložením kopie přední strany doporučenky, čímž by se úřad nedozvěděl o změně doby výkonu nabízené práce. Jelikož se jednalo o denní směny, nebylo natolik rozhodné, že žalobce je osobou bez přístřeší, neboť taková osoba by měla překážku výkonu práce v nočním provozu z důvodu nemožnosti naplnit potřebu spánku mimo noční dobu. Jelikož se jednalo o zaměstnání s denním provozem, okolnost, že žalobce byl osobou bez přístřeší, nebyla jako taková překážkou vhodnosti nabízené pracovní pozice. Nelze obecně přijmout závěr, že osoba bez přístřeší je osobou bez dalšího nezpůsobilou nabídky práce. Taková teze by byla nejen lehce zneužitelná, ale popírala by i smysl pomoci v nezaměstnanosti, se kterou úměrně tomu odpovídá rozsah povinností uchazeče o zaměstnání. Vždy bude nutné individualizovat možnosti osoby bez přístřeší ve vztahu k nabízenému zaměstnání, která však budou omezená již z důvodu nezajištění potřeby bydlení. Což však v dané věci žalovaný neučinil.

27. Žalobce namítá, že nebyl dostatečně zhodnocen zdravotní stav žalobce, respektive omezení, která mu měla bránit ve výkonu doporučeného zaměstnání. V žádosti o zprostředkování zaměstnání žalobce specifikoval omezení v zaměstnání tak, že nemůže pracovat ve výškách, v chladu, dešti, vlhku, s ropnými a čistícími prostředky. Po zahájení řízení o vyřazení z evidence uvedl, že nemá přístup ke zdravotní dokumentaci a požádal úřad o vyšetření pracovně posudkovým lékařem. Namítl, že se jedná o práci ve stoje, čemuž brání jeho cévní problémy a křečové žíly. Poukázal na infekčním onemocněním růže a že trpí postraumatickou poruchou v důsledku napadení policíí. Správní orgán I. stupně se k námitce zdravotního stavu, shodně jako k bezdomovectví žalobce nijak nevyjádřil. Žalovaný v rozhodnutí o odvolání ke zdravotnímu stavu uvedl, že se jedná o účelové námítky, jestliže je žalobce uplatnil teprve po zahájení řízení o vyřazení z evidence, a že žalobce nepředložil aktuální zprávu o zdravotním omezení a tudíž neprokázal psychické potíže ani onemocnění erysipel. Jelikož žalovaný neměl pochybnost o vhodnosti zprostředkovaného zaměstnání, nebyl dán důvod pro vypracování lékařského posudku úřadem práce podle § 21 odst. 2 zákona o zaměstnanosti, jestliže tuto povinnost měl žalobce dle § 21 odst. 1 téhož zákona. Dále žalovaný uvedl, že se nejedná o práci ve stoje či se zvedáním břemen. S takovým odůvodněním se soud neztotožňuje.
28. Ze správního spisu není zřejmé, na základě čeho žalovaný přijal závěr, že se nejedná o práci ve stoje a s břemeny. Soud naopak presumuje, že práce v cukrářské výrobě je prací ve stoje. Jakkoli závěru o účelovosti následně uplatněné námitce zdravotního stavu lze přiznat relevanci, odůvodnění rozhodnutí obsahuje zjištění z předchozí evidence žalobce o zdravotních postižení žalobce - nestejná délka končetin, bolesti páteře s doporučením lékaře z roku 2016 vyloučit zátěž vyžadující delší stání a zvedání břemen, a pobyt ve vlhku a chladu. Správní orgány tak z dřívějších podkladů disponovaly informacemi, které mohly vyloučit vhodnost nabízeného zaměstnání (bolesti páteře, erysipel). Přitom žalobce byl osobou bez přístřeší, proto lze mít za osvědčené jeho tvrzení, že nedisponuje zdravotní dokumentací, tudíž po něm nelze objektivně požadovat lékařský posudek dle § 21 odst. 1 zákona o zaměstnanosti, přičemž povinnost prokázat zdravotní obtíže uchazeče netíží jen uchazeč, ale i správní orgán (rozsudek NSS č. j. 8 Ads 136/2019 – 38). Soud má za to, že žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav v rozsahu zdravotního stavu žalobce se zřetelem k povaze zprostředkovaného zaměstnání, jestliže z obsahu spisu neplyne vyloučení obecného předpokladu, že práce v cukrářské výrobě je prací ve stoje, kdy lékař práci ve stoje žalobci nedoporučil. Zároveň není vyloučeno, že recidiva onemocnění erysipel by nebyla překážkou pro práci v potravinářství. Nedostatečně zjištěný skutkový stav souvisí i s další vadou řízení a to nepřezkoumatelností rozhodnutí správního orgánu I. st. Jakkoli platí zásada jednoty správního řízení, nelze ji vykládat bezbřezě, ve smyslu faktické bezvýznamnosti rozhodnutí správního orgánem I. st. V posuzované věci se správní orgán I. st. nevypořádal s žádnou námitkou žalobce, popřel tak právo žalobce se v řízení vyjádřit a teprve v konečném rozhodnutí se dozvěděl, v čem jeho námítky měly být nedůvodné.

29. Z důvodů shora soud dle § 76 odst. 1 písm. a), b) s. ř. s. rozhodnutí žalovaného zrušil nedostatečně zjištěný skutkový stav o zdravotním stavu žalobce a okolnostech nabídnutého zaměstnání, dále pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí správního orgánu I. st. o vypořádání se námitek žalobce, což žalobce nepřipustně aproboval, kdy sám se také dopustil nepřezkoumatelnosti v nedostatečném vypořádání se se zdravotním stavem žalobce jakožto překážky zaměstnání. V dalším řízení bude žalovaný postupovat s ohledem na aktuální stav daný širším šetřením o poměrech žalobce, u nějž lze předpokládat, že je příjemce sociálních dávek, a k možnostem dokazování okolností v době tehdy přítomných (zjištění podmínek nabízeného zaměstnání - práce ve stoje). Se zřetelem k dlouhé době od rozhodnutí žalovaného a možné změny poměrů soud nezrušil rozhodnutí správního orgánu I. st.
30. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce sice byl ve věci úspěšný, avšak žádné náklady mu nevznikly. Žalovanému náhrada nákladů řízení nenáleží.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 11. 1. 2022

Mgr. Kamil Tojner v. r.
soudce